

Internacionalització: passat, present i futur

La qüestió de la internacionalització ha estat durant els darrers anys, i és encara, un tema de discussió recurrent en diferents àmbits de la nostra societat des de l'entorn geopolític o socioeconòmic fins al vessant ideològic cultural o digitotecnològic. Si fem a l'atzar una cerca de referències d'aquest mot a l'enciclopèdia, ens adonem que un percentatge elevat dels resultats estan relacionats amb l'esfera política i econòmica, i en la majoria de casos s'associa a un esperit de liberalització, creixement, renovació, mobilització o modernització. Però, també trobem que en els esports, l'arquitectura, la religió, el medi ambient o la tecnologia el mot internacionalització s'interpreta com a sinònim d'expansió i obertura.

Així doncs, de tot plegat podríem deduir que el terme internacionalització no és un mot recent que hagi aterrat a la societat del segle XXI ni és exclusiu d'unes disciplines concretes, sinó que és un concepte tan antic i ampli com la història, que ja existia a l'edat antiga amb l'expansió de l'imperi romà -podríem entendre la romanització com una europeïtzació o globalització actual- i que es va perllongar a nivell mundial durant el colonialisme fins a l'arribada del capitalisme a finals del segle XIX. Actualment, aquesta paraula té altres connotacions més enllà de les històriques, la idea d'internacionalització la interpretem com avenç, millora, creixement i modernització, aquests significats han anat arrelant al llarg dels anys fins a convertir-se en una idea imprescindible en la nostra societat canviant, emmarcada en la globalització.

Dins d'aquest món global i en permanent renovació, l'acció educativa, que ha anat sempre al compàs dels moviments històrics i sociopolítics, no es pot entendre com un procés

aliè a la societat, sinó com un procés on cal integrar-la i que en sigui un dels elements essencials. Conseqüentment, l'escola ha de ser l'entorn on els alumnes visquin i comprenguin a través de la seva pròpia experiència, valor d'on sorgeixen bona part de les nostres finalitats educatives: respecte i estimació vers els altres, compromís amb el món que ens envolta i responsabilitat de les pròpies decisions per saber afrontar l'evolució del món.

A causa dels canvis sociopolítics i econòmics dels darrers anys, així com de l'increment de la mobilitat cap a diferents països, l'educació s'ha anat convertint també en un espai d'aprenentatge global. Tot i que ja fa més de tres dècades que la Unió Europea va iniciar els programes **Sòcrates**, **Comenius** i **Erasmus**, a partir del 2014 la Comissió Europea va plantejar integrar tots els projectes sota el nom **Eramus+** amb l'ambició de potenciar la internacionalització dels diferents nivells educatius i vetllar per una educació plurilingüe i intercultural. Alhora, l'any 2018 el Departament d'Educació de la Generalitat va iniciar el programa d'impuls a la internacionalització de l'educació "**Aprendre i interactuar en un context global**"

Amb la mateixa voluntat i d'acord amb **el projecte pedagògic**, la Fundació Escoles Garbí **fomenta la mobilitat d'alumnes i educadors a l'espai europeu mitjançant els programes d'intercanvi per a la pràctica de les llengües estrangeres**. Ja fa més de vint anys que les nostres escoles hi han participat i, recentment ho han fet també als programes d'intercanvi de bones pràctiques a nivell escolar KA2, promocionats per la Unió Europea sota el paraigua del programa Erasmus+. **A partir d'ara aquestes sortides es faran amb un plantejament estratègic d'accions a mig i llarg termini, com a Escola Acreditada Erasmus+ que som dins del nou marc del programa Erasmus 2021-2027.**

Des de les nostres Escoles entenem que l'ambició d'internacionalització no ve definida per la mobilitat dels

professors i alumnes com una acció aïllada, sinó que és un pla d'acció integrat i coherent, només factible amb la voluntat, el treball i el suport de tota la comunitat educativa implicada en la formació dels nostres alumnes. I per tant, el fet d'haver rebut recentment l'acreditació Erasmus+ permetrà a les nostres escoles aplicar l'estratègia d'internacionalització integrada al nostre projecte pedagògic, enriquint-lo de noves experiències, metodologies i coneixences, per així seguir millorant la qualitat de l'ensenyament i aprenentatge aprofitant el context internacional.

Així doncs, utilitzem un espai d'aprenentatge més, proporcionant als alumnes un altre accés al món del coneixement que els faciliti desenvolupar les seves habilitats, fomentar les seves competències i seguir creixent com a persones tot seguint el criteri pedagògic del nostre fundador i pedagog Pere Vergés, el qual ens aconsellava que als alumnes *«No se'ls dona lliçons, sinó que se'ls facilita ocasions perquè vagin descobrint el món per ells mateixos. Estimular la seva curiositat, no fer-los aprendre coses mortes que no els diguin res, sinó viure de veritat tal com ho fan les persones grans.»* (Garbí. Desembre 1953, núm. 30, p. 9)

Tot i que la situació de pandèmia en què vivim actualment fa pensar que la internacionalització està en crisi, i és evident que les circumstàncies actuals ens han portat a una mobilitat inexistent, a l'Escola ara mateix continuem aprofitant totes les oportunitats que se'ns presenten, els recursos que anem descobrint i els contactes de les escoles europees, amb les quals ja estem treballant per avançar amb pas ferm cap a noves estratègies de cooperació i col·laboració.

I amb la mirada positiva, les Escoles Garbí Pere Vergés, de la mateixa manera que quan el mestre Pere Vergés mentre pujava les escales de l'Escola del Mar contemplava la immensitat del mar i es trobava immers en un espai nou d'amplis horitzons, **seguim treballant amb optimisme per mantenir oberta aquesta**

finestra al món als nostres alumnes perquè segueixin creixent competents per viure i conviure com a ciutadans de la societat futura.

